Naše společnost je silně závislá na syntetických chemikáliích. Najdeme je téměř ve všech výrobcích denní potřeby. Jsou pro nás velkým přínosem, ale zároveň nekontrolovaně pronikají do životního prostředí a našich těl. Chemický průmysl je jedním z nejrozsáhlejších průmyslových odvětví na světě. Výroba chemikálií za posledních několik desítek let prudce vzrostla a podle předpovědí má tento růst pokračovat. Chemický průmysl zahrnuje široké spektrum procesů a výrobků a je ho obtížné definovat. Zahrnuje zemědělství, petrochemii, potraviny a krmiva, barviva, nátěry a lepidla, prací prostředky, plasty a další oblasti. Většina látek vyráběných chemickým průmyslem končí v životním prostředí a následně v lidském organismu. V životním prostředí se dnes nachází velké množství syntetických chemikálií a alarmující je zjištění, že kolují i v naší krvi. Stále nemáme dostatečné znalosti o těchto látkách, víme málo o jejich zdravotních účincích. Některé účinky se navíc mohou objevit až po delší době a postihnout až další generace. Dopady na životní prostředí a na lidské zdraví proto nelze plně zhodnotit. V zájmu nás všech je dostat chemické látky pod kontrolu, tak aby dále neunikaly do životního prostředí. To je ale běh na dlouhou trať.

Výroba a používání chemických látek nebyly dlouho ve světě nijak regulovány. Když se objevily nepříznivé dopady, přinesly i určitou regulaci, ta se ale omezovala pouze na akutní nebezpečí. Evropské předpisy týkající se chemikálií měly původně umožňovat jen obchodování na společném trhu. Postupně se zájem zaměřil i na ekologické a zdravotní problémy a došlo k novelizaci těchto nástrojů. Změny ale nezajistily dostatečnou ochranu lidského zdraví a životního prostředí. Po konferenci OSN o hospodářství a rozvoji v Rio de Janeiru v roce 1992 a přijetí obecného cíle v úmluvách OSPAR bylo jasné, že je třeba zrevidovat chemickou politiku. Hlavním cílem nové politiky měla být ochrana lidského zdraví a životního prostředí a měla implementovat zásady předběžné opatrnosti a trvale udržitelného rozvoje. Evropská rada požádala Komisi o revizi evropských předpisů týkajících se chemických látek a definovala součásti a cíle nové chemické strategie. Komise začala na strategii pracovat a přijala Bílou knihu o strategii budoucí chemické politiky. Bílá kniha ale měla příliš ambiciózní cíle. Do boje se

zapojil chemický průmysl a původní návrh se postupně oslaboval. A tak konečná verze neobsahovala již takovou ochranu, jaká byla původně zamýšlena. Přesto šlo o pokrok oproti předchozí úpravě a také příklad, kterým by se mohly inspirovat i jiné státy. Nakonec bylo přijat nový systém zahrnující registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek (REACH). Systém REACH vytváří rovné podmínky pro „existující" a „nové" látky, nahrazuje přes čtyřicet právních předpisů o chemických látkách a vytváří tak jednotný systém pro všechny chemické látky. Měl by odstranit nedostatek informací o více než 30 000 existujících látkách a poskytnout informace o jejich okamžitých i dlouhodobých účincích. Průmysl bude motivován k tomu, aby používal bezpečnější látky, budou se stimulovat inovace a bude tu i více prostoru pro výzkum a vývoj. REACH by měl mít pozitivní dopad na zaměstnance v chemickém průmyslu, na veřejné zdraví a v neposlední řadě také na životní prostředí. Mělo by se získat více informací o nebezpečích a tak lépe provádět stávající právní předpisy. Nový systém bude uváděn do praxe postupně a jen čas ukáže, nakolik se mu podaří zamýšlené cíle dosáhnout. Je to ale jistě krok správným směrem.